

SF's forslag om at bygge 5.000 flere ældreboliger om året løser selvfølgelig et boligproblem, som jeg for øvrigt mener at kommunerne i stigende grad løser uden lovgivning. Mange afskærmede enheder for senildemente er bygget, og mange er under opførelse i 1994 og budgetlagt for 1995.

Hvad er så det reelle behov? Hvad er det, den ældre befolkning har brug for, og hvad er det, den har ønske om? Det ved vi meget mere om, når socialministerens og boligministerens undersøgelse er færdig engang til næste år. Med den får vi en realistisk vurdering af, hvilket antal boliger, plejehjemspladser og hvor stort et personale der er nødvendigt i fremtiden.

Intentionerne i SF's beslutningsforslag er rigtige, vil jeg gerne understrege, men jeg må også sige, at det virker på mig som et slag på tasken, og det støtter vi ikke i Socialdemokratiet.

Else Winther Andersen (V):

Nu har vi jo lige overstået en forespørgsel om det samme emne, hvor mange af de samme elementer, der er i dette beslutningsforslag, var med, men derfor kan vi da godt tage det under behandling en gang til, for det er jo et vigtigt emne.

Jeg kan da ærlig talt ikke forestille mig, at der er nogen i Folketinget, der ikke ønsker at gøre det bedst muligt for vores ældre medborgere. Målet er vi nok enige om; det er nok værre med, hvordan vi når frem til det, for vi vil vel alle have, at de skal have omsorg og god pleje, og at der skal være mulighed for at vælge en god bolig. Her siger Venstre jo, at vi gerne vil have valgfrihed.

Som indgangsvinkel kan jeg ikke lade være med at nævne, at det for mig er meget iøjnefaldende, at al vores ældreomsorg er offentlig, og at det medfører, at det er systemerne, der bestemmer, men jeg vil også godt sige, at det er en lovgivning, Folketinget i en overvejende grad har gennemført i fuld enighed.

Når det er systemerne, der bestemmer, er det ikke den enkeltes ønsker og behov, der bliver sat i centrum, men derimod firkantede regler. For at der ikke skal være nogen form for misforståelse her, vil jeg godt sige, at Venstre også vil, at det offentlige skal være det sidste sikkerhedsnet specielt for vores svage ældre. Det vil jeg ikke skyde fra mig, selv om jeg peger på lidt andre ting.

Der skal være en nærhed og et nærvær for den aldersgruppe, men hvordan det skal gøres,

og hvor mange penge der i de enkelte kommuner skal bruges på dette område, må være op til den enkelte kommune. Det er dens ansvar, og det synes jeg faktisk også at kommunerne generelt lever op til.

Vi har nogle enkelte kommuner, hvor det stadig væk kniber, og i den forbindelse kan vi jo ikke undgå at komme til at nævne Københavns Kommune, som er storleverandør til hospitalerne af færdigbehandlede ældre, der ikke kan komme hjem til en bolig, der passer til dem, fordi kommunen ikke har pladser nok.

Men jeg synes, der er grund til at standse op for at se, hvad det så er for en udvikling, der er sket, siden ældreboliglovgivningen blev vedtaget. Er behovet anderledes i dag? Er der flere ældre, end da loven trådte i kraft?

Vi kan prøve at se på selve boligområdet, og dér mener Venstre, at vi da har en meget god lovgivning for de raske ældre med nogle meget gode tilbud: Der er ældreboliger med servicearealer, almennyttige boliger og andelsboliger – ja, rimelige valgmuligheder.

Dér, hvor vi oplever problemet, er med hensyn til de ikke helt raske ældre, og dem mener vi godt der kunne være nogle flere valgmuligheder for. Derfor kan vi godt lide tanken om at se noget mere på private plejehjem, ja, jeg plejer at sige, at vi måske skulle have en form for friskolemodel og lave nogle friplejehjem. Vi kunne også på dette område sige, at vi lod pengene følge den ældre. Der er mange, der godt kan nogle ting selv, men alligevel er angst for at være alene og gerne vil bo sammen med andre, uden at det decideret skal være i et ældrekollektiv.

Senildemente har Venstre meget øje for, og det fremgik også af forespørgselsdebatten tidligere. Det er nemlig ikke nok, at vi bygger skærmede enheder, hvis ikke vi gør ordentligt op med, hvad indholdet skal være i de skærmede enheder for vores ældre medborgere.

Jeg bliver deprimeret, når jeg rundt i kommunerne oplever, at man bygger skærmede enheder oppe på første og anden sal, fordi de ældre så ikke kan løbe ud, men de ældre har faktisk også brug for at komme ud og få noget frisk luft ligesom alle os andre.

Der er også brug for at støtte de pårørende til senildemente og give dem bedre oplysning om, hvilke muligheder de har, men de, der skal passe de senildemente, skal bestemt også have en god uddannelse.

Jeg tror også, vi skulle stoppe op og se på vores hjemmehjælp. Er den god nok? Er der brugt